

Geachte minister,

Bij deze maak ik gaarne mijn zienswijze kenbaar in zake uw voornemen om de jacht op konijn en haas landelijk respectievelijk provinciaal te sluiten. Ik kan mij om meerdere redenen niet verenigen met uw voornemen en onderstaand licht ik dit graag nader toe:

- De onderhavige telmethode die aan dit voornemen ten grondslag ligt mag gerust als twijfelachtig worden beschouwd. Daarnaast bevreemdt het mij dat andere telmethode – met afwijkende resultaten – klaarblijkelijk wordt genegeerd. De gehanteerde telmethode komt niet overeen met mijn beeld omtrent de daadwerkelijke stand. Ik ben veelal in de ochtend, avond en nacht in het veld aanwezig en dat zijn de momenten waarop ik meer dan voldoende hazen zie en, naar huidige maatstaven, een redelijke en stabiele hazenstand constateer. Dit ondanks de aanwezigheid van andere factoren dan de jacht, die negatief van op invloed op de stand (kunnen) zijn. Ik wil u verzoeken de gehanteerde telmethode niet in uw overweging mee te nemen.
- Op de jager berust een wettelijke verplichting tot instandhouding van een goede wildstand. Daar waar ik zelf jaag, heb gejaagd of te gast ben geweest op jachtmomenten, weet ik dat de jachthouders spaarzaam omgaan met het aanwezige kleinwild. Kleinwild wordt niet meer dan verantwoord geoogst en het afschot beperkt zich in vele velden tot een enkel stuk voor de kerstdagen. De wettelijke verplichting tot instandhouding van de goede wildstand voorziet in meer dan voldoende mate in de bescherming van haas en konijn. Nu reeds in de gewenste bescherming is voorzien is uw voornemen overbodig.
- Bij de invoering van de Flora- en Faunawet (de opvolger van de Jachtwet 1954 en voorloper van de huidige Wet Natuurbescherming) kreeg de vos - hoewel op geen enkele wijze in zijn voortbestaan bedreigd - plots een beschermde status. Tot die tijd was het waarnemen van een vos – ook voor hen die dagelijks in het veld zijn – niet direct veel voorkomend. Het gebrek aan natuurlijke vijanden heeft vervolgens gezorgd voor een explosieve toename van het aantal vossen. Zonder andere oorzaken, zoals bijvoorbeeld ziekten, landbouwmethoden en de afname van leefgebieden uit te vlakken, heeft de beschermde status van de

vos mede gezorgd voor een harde achteruitgang van de stand van het kleinwild. De ongekeerde toename van vossen en de achteruitgang van het kleinwild heeft er mede voor gezorgd dat de beschermde status van de vos na relatief korte tijd weer teniet werd gedaan. Door het huidige primaire verbod om de vos in de nachtelijke uren te bestrijden en door het “nee tenzij” jachtbeleid dat door de meeste Terrein Beherende Organisaties (TBO's) sinds vele jaren wordt gevoerd is de hoge vossenstand van destijds slechts uiterst marginaal afgenomen en nog steeds vele malen hoger dan feitelijk voor mens en dier verantwoord. Het “nee tenzij” beleid van de TBO's heeft niet alleen betrekking op de vos maar ook op andere schadelijke diersoorten zoals bijvoorbeeld kraaien, eksters en verwilderde katten. Ook deze diersoorten worden op geen enkele wijze in hun voortbestaan bedreigd en gezamenlijk met de vos zijn deze diersoorten een van de factoren waardoor de stand van hazen en konijnen de laatste 25 jaren achteruit is gegaan. Het recent sluiten van de mogelijkheid tot bestrijden van de vos in onder andere Limburg zal zondermeer ten koste gaan van andere diersoorten. Niet alleen van hazen en konijnen maar ook van bodembroeders. Ik wil u dan ook verzoeken om af te zien van uw voornemen om de jacht op haas en konijn te sluiten en in plaats daarvan schadebestrijding op reële en redelijke wijze mogelijk te maken. Op die manier kunt u oorzaak aanpakken in plaats van gevolg. Ik verwijs naar Duitsland voor een deugdelijk jachtbeleid. Duitsland kent overwegend hoge wildstanden met hoge zichtbaarheid en diversiteit. Het Duitse beleid maakt effectieve schadebestrijding mogelijk zonder aan het eigendomsrecht te tornen; degene die jacht op zijn gronden niet toelaat staat in zijn volste recht maar is daarbij wel verantwoordelijk voor wildschade en wildstand.

- Daar waar de Rijkspolitie tot de vroege jaren '90 in de vorm van de veldpolitie een kleine maar effectieve en landelijk actieve eenheid had om misstanden in de buitengebieden aan te pakken is het huidige (overheids)toezicht in de buitengebieden geworden tot minder dan marginaal. De veldpolitie bestond uit ervaren politiemensen aangevuld met velddienstassistenten. Deze assistenten waren materiedeskundig en volledig bevoegd opsporingsambtenaar. Ze werden veelal geworven onder ervaren jachtopzichters en brachten een schat aan kennis en een breed

netwerk mee waardoor er een verregaande samenwerking was tussen zowel het particuliere als het overheidstoezicht in de buitengebieden. Daar waar deze eenheid met de samenvoeging van de gemeente- en Rijkspolitie werd opgeheven is de stroperij doorgegaan, vermeerderd en toegenomen qua zwaarte. Tijdens mijn activiteiten in het veld ben ik meerdere malen geconfronteerd met grove stroperij en dat geldt ook voor het overgrote deel van de jagers met wie ik in contact sta. De politie kent nog maar weinig prioriteit toe aan de aanpak van stroperij en de TBO's zijn van mening dat de aanpak van deze vorm van harde criminaliteit niet direct aan hun buitengewone opsporingsambtenaren toekomt maar primair aan de politie toebehoort. Door het gebrek aan prioritering, capaciteit en toezicht, is stroperij ook een factor die van negatieve invloed is op de stand van onder andere hazen en konijnen. Ook in deze wil ik u verzoeken de oorzaak aan te pakken in plaats van het gevolg; het lijkt immers onwaarschijnlijk dat het stropersgilde de sluiting van de jacht op haas en konijn zal respecteren.

- Door de sluiting van de jacht op haas en konijn zullen landbouwers en jagers worden gedupeerd. Daar waar voor de landbouwer de schade aan gewassen zal toenemen zal de jager ook enige vorm van derving kennen. De jager betaalt in vele gevallen immers huur voor het jachtrecht. Met het sluiten van de jacht op haas en konijn kan een recht dat werd gehuurd niet worden genoten. Ik wil u dan ook verzoeken om deze belangen van de landbouwer, de grondeigenaar en de (ver)huurder van het jachtrecht in uw overweging mee te nemen.

Samengevat ben ik van mening dat er meerdere oorzaken zijn voor de afgenomen stand van haas en konijn. Met het sluiten van de jacht pakt u niet de oorzaken maar enkel het gevolg aan. Uit de eerdere sluiting van de jacht op het patrijs is op te merken dat, daar waar deze sluiting niet tot verbetering heeft geleid, de te beperkte mogelijkheden tot bestrijding van schadelijk wild wel tot verslechtering van de patrijzenstand hebben geleid. Ik wil u verzoeken de bovenstaande punten te toetsen en mee te nemen in uw overweging.